

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3322/2020
14.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Анђелка Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ГП „7. јули“ АД Београд, чији је пуномоћник Ненад Манић, адвокат из ..., ради поништаја и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3129/17 од 08.07.2020. године, у седници одржаној 14.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3129/17 од 08.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3129/17 од 08.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1158/16 од 20.04.2017. године, ставовима првим, другим и трећим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца АА, па је поништено решење о отказу уговора о раду бр. .. од 06.11.2009. године у делу тачке 4, којим је утврђена висина отпремнине и обавезан тужени да тужиоцу исплати 311.535,42 динара са законском затезном каматом почев од 07.11.2009. године па до исплате, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике мање исплаћених зарада за период од јануара 2007. године до октобра 2009. године исплати укупно 679.978,54 динара у месечним износима и са законском затезном каматом (ближе наведеном у ставу другом изреке) и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 653.250,00 динара. Ставом четвртим, петим, шестим и седмим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца ГГ па је утврђено да је ништав споразум о регулисању међусобних односа бр. .. од 29.11.2010. године закључен између тужиоца и туженог, поништено је решење о отказу уговора о раду бр. .. од 29.11.2010. године у делу тачке 4, којим је утврђена висина отпремнине и обавезан тужени да тужиоцу исплати 164.295,95 динара са законском затезном каматом почев од 01.12.2010. године, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике мање исплаћених зарада за период од априла 2008. године до новембра 2010. године исплати укупно 635.440,62 динара у месечним износима и са законском затезном каматом (ближе наведеном у ставу шестом изреке) и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 655.100,00 динара.

Ставом осмим, деветим и десетим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца ВВ, па је поништено решење о отказу уговора о раду бр. .. од 26.10.2009. године у делу тачке 4, којим је утврђена висина отпремнине и обавезан тужени да тужиоцу исплати 321.049,52 динара са законском затезном каматом почев од 26.10.2009. године па до исплате, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике мање исплаћених зарада за период од јануара 2007. године до октобра 2009. године исплати укупно 382.955,25 динара у месечним износима и са законском затезном каматом (ближе наведеном у ставу деветом изреке) и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 655.700,00 динара. Ставом једанаестим, дванаестим и тринаестим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца ДД, па је поништено решење о отказу уговора о раду бр. .. од 30.11.2009. године у делу тачке 4, којим је утврђена висина отпремнине и обавезан тужени да тужиоцу исплати 296.359,24 динара са законском затезном каматом почев од 30.11.2009. године па до исплате, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике мање исплаћених зарада за период од јануара 2007. године до новембра 2009. године исплати укупно 632.982,46 динара у месечним износима и са законском затезном каматом (ближе наведеном у ставу дванаестом изреке) и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 675.500,00 динара. Ставом четрнаестим, петнаестим и шеснаестим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ, па је поништено решење о отказу уговора о раду бр. .. од 06.11.2009. године у делу тачке 4, којим је утврђена висина отпремнине и обавезан тужени да тужиоцу исплати 238.6458,30 динара са законском затезном каматом почев од 06.11.2009. године па до исплате, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике мање исплаћених зарада за период од јануара 2007. године до октобра 2009. године исплати укупно 669.411,75 динара у месечним износима и са законском затезном каматом (ближе наведеном у ставу петнаестом изреке) и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 650.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3129/17 од 08.07.2020. године, ставом првим изреке жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а неблаговремено допуну ревизије, у којима је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.01.2010. године, али је првостепена одлука којом је одлучено о тужбеном захтеву укинута решењем Апелационог суда у Београду Гж1 1390/14 од 01.04.2016. године, па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

Правноснажном пресудом, одлучено је о поништају решења о отказу уговора о раду у делу тачке 4, којим је утврђена висина отпремнине тужиоцима и исплати накнада штете на име мање исплаћене зараде тужиоцима, којом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужилаца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Уз ревизију је

достављена одлука којом је одбијен захтев тужилаца у односу на истог туженог и која се односи на исти вид тражене накнаде, али не представља доказ о неуједначеној судској пракси, с обзиром да није достављен и доказ да је у наведеном предмету одбијен ванредни правни лек - ревизија изјављена против правноснажне судске одлука којом је одлучено на другачији начин у односу на одлуку у овој правној ствари.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате тужиоцима на име отпремнине и разлике у заради поднета је 21.01.2010. године, а поднеском од 30.03.2017. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког тужиоца појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, побијана вредност спора у односу на тужиоца АА је 991.513,96 динара, у односу на тужиоца ББ је 908.057,05 динара, у односу на тужиоца ВВ је 704.004,77 динара, у односу на тужиоца ГГ је 799.736,57 динара, а у односу на тужиоца ДД је 929.341,70 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представљају динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић